สารนิพนธ์เรื่อง

ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษากรณี

การกำกับดูแลเทศบาลโดยการถอดถอนออกจากตำแหน่ง

คำสำคัญ

ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/

หลักปกครองตนเอง/การกำกับดูแล/การถอดถอนออกจากตำแหน่ง

นักศึกษา

พันธกร หนูเสมียน

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คร.พัชฌา จิตรมหึมา

หลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน

คณะ

นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ.

2557

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นอิสระขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น หลักการปกครองตนเองของท้องถิ่น การใช้อำนาจในการกำกับดูแลของรัฐที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 282 กำหนดให้กำกับดูแลองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น การกำกับดูแลของรัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการใช้อำนาจถอดถอนนายกเทศมนตรีออกจากตำแหน่ง โดยศึกษาเปรียบเทียบแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

จากการศึกษาและพิเคราะห์พบว่า อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการ สั่งให้นายกเทสมนตรีพ้นจากคำแหน่งตามความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดที่เสนอตามพระราชบัญญัติ เทสบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 73 นั้น เป็นการขัดต่อหลักการปกครองตนเอง ความเป็นอิสระของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแนวคิดการกระจายอำนาจที่มีแนวโน้มกระจายอำนาจมากยิ่งขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนโดยสามารถตอบสนองความ ค้องการของประชาชนให้ได้มากที่สุด การใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติเทสบาล พ.ส. 2496 มาตรา 73 เป็นลักษณะการลงโทษทาง วินัยซึ่งเป็นการใช้อำนาจในลักษณะการบังคับบัญชา ไม่ใช่การกำกับดูแล อันมีผลทำให้ นายกเทสมนตรีต้องขาดคุณสมบัติตามมาตรา 48 เบญจ (4) กล่าวคือ มีลักษณะต้องห้ามในการสมัคร รับเลือกตั้งเป็นนายกเทสมนตรี ซึ่งเท่ากับว่าการใช้อำนาจของนายกเทสมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยมีผลให้นายกเทสมนตรีด้องถูกตัดสินทางการเมือง

จากการศึกษาวิเคราะห์การกำกับดูแลเทศบาล และแนวคิดของกฎหมายที่เกี่ยวกับการ กำกับดูแลเทศบาลในต่างประเทศพบว่า ในหลายประเทศนั้น การกระจายอำนาจมีแนวโน้มพัฒนา มากขึ้น ในขณะที่อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดมีแนวโน้มลดลง ในบางประเทศ ผู้ว่าราชการ จังหวัดทำได้แก่ฟ้องศาลปกครองหากเห็นว่านายกเทศมนตรีประพฤติฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ของประชาชน หรือมีความประพฤติกระทบต่อตำแหน่งหรือต่อเทศบาล ไม่มีอำนาจในการถอด ถอนนายกเทศมนตรีให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่ออำนาจเป็นของศาลปกครอง ปัญหาในทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการเยียวยานายกเทศมนตรีที่ถูกกระทบจากคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ปัญหาการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะหมดไป แท้จริงแล้ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้แล้ว แต่ยังขาดกลไกขับเคลื่อนทำให้การใช้บังคับประมวลจริยธรรม ภายใต้การควบคุมของผู้ตรวจการแผ่นดินไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การไม่ให้อำนาจผู้ว่าราชการ จังหวัดและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปเลยเสียทีเดียว และให้อำนาจการถอดถอนเป็น เรื่องของประชาชนแต่เพียงอย่างเดียว กระบวนการถอดถอนหรือคะแนนเสียงของประชาชนที่ ออกมาอาจไม่ทำให้นายกเทศมนตรีด้องพ้นจากตำแหน่งได้ แม้ว่าจะมีความประพฤติเสื่อมเสียก็ตาม การถอดถอน โดยผู้กำกับดูแลจึงน่าจะคงมีอยู่ตามวิธีการคั้งกล่าวแต่จำกัดอำนาจไว้เพียงแต่ให้เสนอ มีความเห็นต่อสาลปกครองเท่านั้น

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ ดังนี้

กวรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถเสนอความเห็น ต่อสาลปกครอง กรณีเห็นว่านายกเทสมนตรีมีความประพฤติเสื่อมเสียการคำเนินการดังกล่าว เป็นการจำกัดอำนาจของผู้กำกับดูแลให้ลดน้อยลงไป เพิ่มความคล่องตัวให้กับเทสบาลมากยิ่งขึ้น ลดระยะเวลากระบวนการในการถอดถอน แก้ไขปัญหาการเยี่ยวยาหากได้รับผลกระทบจากคำสั่ง ทางปกครอง กล่าวคือ เมื่อมีการแก้ไขบทบัญญัติมาตรานี้ นายกเทสมนตรีจะพ้นจากตำแหน่ง ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากสาลปกครอง ซึ่งไม่กระทบต่อการจัดการเลือกตั้งใหม่ การเข้าสู่ตำแหน่ง ของนายกเทสมนตรีแต่อย่างใด

การดำเนินการตามข้อเสนอแนะนี้ย่อมส่งผลให้ มาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มีความเป็นสากลมากขึ้น การกำกับดูแลของรัฐมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นหลักประกันความเป็นอิสระให้กับเทศบาล ส่งเสริมการ กระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในขณะเดียวกัน กระบวนการกำกับดูแลของรัฐ ไม่เสียหาย เทศบาลมีความคล่องตัวในการจัดบริการสาธารณะได้ดีมากยิ่งขึ้น

THE INDEPENDENCE OF LOCAL GOVERNMENT

ORGANIZATION: THE SUPERVISION ON THE

MUNICIPALITY BY THE REMOVAL FROM OFFICE

KEYWORDS INDEPENDENCE OF LOCAL ADMINISTRATIVE

ORGANIZATION/SELF-DETERMINATION

PRINCIPLE/SUPERVISION/REMOVAL FROM OFFICE

STUDENT PUNTAKORN NUŞAMIAN

THEMATIC ADVISOR DR. PATCHA JITMAHUEMA

LEVEL OF STUDY MASTER OF LAWS, PUBLIC LAW

FACULTY OF LAW, SRIPATUM UNIVERSITY

YEAR 2014

ABSTRACT

This term paper aims to study and analyze the independence of local administrative organization, self-determination principles by the local community, exercise of power for supervision the by State as prescribed by the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 Section 282 which provides that shall the supervision of local government organization be done on necessary basis and by the supervision the State, especially through the provincial governor and the Interior Minister through the of removal from office the mayor. This study also covers comparative study on concepts, theories and principles concerned in Thailand and other countries.

Findings from the analysis suggest that the power of the Interior Minister to remove the mayor from his/her office as proposed by the Governor by the virtue of Section 73 of the Municipality Act B.E. 2496 is not consistent with the principle of self-determination, autonomy of local administrative organization, the concept and trend of decentralization in order to allow local government organization to perform public service that respond to the need of local community as much as possible. Exercise of power by the Governor and the Interior Minister by the virtue of the Municipality Act B.E. 2496 Section 73 is considered as a disciplinary action under the hierarchy system not supervision system. By exercising such power, that Mayor will be disqualified as the Section 48 penta (4) which means that he/she will be prohibited from being re-

elected as the mayor. In other word, exercise of power by the Governor and the Interior Minister has caused that mayor to be excluded from political election.

According to the study on supervision of municipality and legal concept relating to supervision of municipality in foreign countries, it reveals the trend of more decentralization approach in several jurisdictions while the Governor's power tends to be more decreased. In some countries, the Governor can only refer the case to the administrative court if he/she considers that the Mayor has violated public order of conducted any behavior in the manner that may adversely affect his/her position or the municipality. In other word, the Governor has no power to remove such mayor from his/her office. When it becomes the power of the administrative court, the practical problem about remedy for the mayor affected by administrative order issued by the Interior Minister and discretionary power exercised by the Governor will be set aside. In effect, the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 provides the code of conduct for person holding political position but it seems lack of the mechanism for implementing such code of conduct effectively through monitoring and control by the Ombudsman. By omitting the impeachment power of the Governor and the Interior Minister and instead giving that power to direct vote by the public, the resulting vote may be not able to really impeach that mayor although it is publicly clear how disgraceful his act is. As such, impeachment by that method would be necessary but with limited power by submitting opinion to the administrative court.

As a guideline for solving those above mentioned problems, the author therefore proposes recommendations as follows:

The said provision should be amended to the effect that the Governor shall be able to submit his/her opinion to the administrative court if the former considers that the mayor has conducted disgraceful behavior. This will limit the power of supervision person while the time need for impeachment process will be reduced. This amendment also brings about solution to the impact from administrative order, that is, the mayor will be vacated from his/her position only when the order by the administrative court has issued. This will not have impact on the new election and accession procedures for the mayor.

By introducing the above recommendation, the provision of Section 73 of the Municipality Act B.E. 2496 will be more internationally standardized while the supervision by the State will be more in harmony with the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550

which will guarantee independence of the municipality, promote decentralization and public participation. At the same time, the supervision activities by the State is not affected while the municipality is given more flexibility to provide better public services